

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

1. Notificarea contribuabililor

1.1. Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal competent în administrarea contribuabilului să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor se efectuează de compartimentul cu atribuții în gestiunea declarațiilor fiscale din cadrul organului fiscal competent, denumit în continuare compartiment de specialitate.

1.2. În cadrul activității curente de gestiune a declarațiilor fiscale, compartimentul de specialitate identifică contribuabilii care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, prin compararea obligațiilor de plată declarate cu obligațiile de declarare înscrise în vectorul fiscal, atașat fiecărui contribuabil.

1.3. Contribuabilii identificați, care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative vor fi notificați privind nerespectarea regimului de depunere a declarațiilor fiscale.

Notificările se comunică de compartimentul de specialitate, conform procedurii de comunicare a actelor administrative, în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.

1.4. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea termenului de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale.

2. Estimarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor

Stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor.

În cazul contribuabililor care au obligația declarării bazei impozabile, stabilirea din oficiu se face prin estimarea acesteia.

2.1. Pentru estimarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sau a bazei de impunere, după caz, se vor avea în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, urmărindu-se stabilirea corectă a impozitelor, taxelor și contribuțiilor. De asemenea, estimarea se face pentru fiecare perioadă fiscală și pentru fiecare tip de impozit, taxă sau contribuție.

2.2. În situația în care, există informații aflate la dispoziția organului fiscal privind situația fiscală a contribuabilului, stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor se va face pe baza următoarelor documente și informații relevante pentru impunere:

- a) documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului, referitoare la perioade de raportare privind anul în curs sau anii anteriori, după caz:
 - declarații fiscale;
 - rapoarte de inspecție fiscală;
 - situații financiar-contabile;
 - alte documente.
- b) informații de la terți:
 - obținute în urma controalelor efectuate la alți contribuabili care au legături de afaceri cu plătitorul în cauză;
 - declarații informative.
- c) informații de la contribuabilii care desfășoară o activitate similară, în aceeași arie geografică.

În această situație, la estimare se vor avea în vedere elemente existente privind impozitele, taxele sau contribuțiile aferente perioadelor precedente, identificându-se rezultatul cel mai apropiat situației de fapt fiscale, care va fi ajustat în funcție de rata inflației comunicate de Institutul Național de Statistică.

Estimarea obligației de plată sau a bazei de impunere, după caz, se efectuează după regulile proprii impozitului/taxei/contribuției datorate.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organul fiscal estimează, în condițiile prezentei proceduri, TVA de plată în perioada pentru care se face stabilirea din oficiu, pe baza informațiilor existente în deconturile de taxa pe valoarea adăugată depuse în perioadele fiscale anterioare sau pe baza altor informații aflate la dispoziția organului fiscal.

2.3. Compartimentul de specialitate, întocmește Referatul privind impunerea din oficiu, prevăzut în anexa nr.2, în care se consemnează analiza documentară și elementele care stau la baza stabilirii din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor, precum și rezultatul constatărilor efectuate în scopul stabilirii impozitelor, taxelor și contribuțiilor.

Referatul se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

2.4. În situația în care, nu există informații aflate la dispoziția organului fiscal, cazul va fi transmis inspecției fiscale în vederea includerii în programul de inspecție și efectuării cu celeritate a inspecției.

De asemenea, în situația în care, contribuabilul a înregistrat în anul anterior pierdere fiscală și dacă, din datele aflate la dispoziția sa, organul fiscal nu poate estima obligația fiscală datorată, cazul va fi transmis inspecției fiscale în vederea includerii în programul de inspecție fiscală.

În situația în care, din deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse de contribuabil în perioadele precedente a rezultat numai taxa pe valoarea adăugată de rambursat sau atât taxa pe valoarea adăugată de plată cât și taxa pe valoarea adăugată de rambursat, iar organul fiscal nu poate estima taxa pe valoarea adăugată, cazul va fi transmis, deasemenea, inspecției fiscale în vederea includerii în programul de inspecție fiscală.

3. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor

3.1. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale se face pe perioada de prescripție a impozitului, taxei sau contribuției, pe baza deciziei de impunere din oficiu.

Pe baza Referatului privind impunerea din oficiu, compartimentul de specialitate emite formularul 160 “Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă”, prevăzut în Anexa nr.2.

Decizia de impunere se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal emitent.

3.2. Decizia de impunere din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă se comunică contribuabilului, în conformitate cu dispozițiile art.44 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.